

Parashas Chaye Sara

Dedicated in Loving Memory of our Father – Sholom Ben Shlomo Meir – Mr. Stanley Weiner z"l – By his Daughter and Son-in-Law

The Corridor

"Hello, is this the Chaye Netzach engineering firm?"

"Yes."
"My name is Mr. Prozdor. I would like an appointment with your top architect."

"In connection to what, sir?"
"I just bought a piece of land, and would like to build a house there."

"The architect will have to come to the site. How is Wednesday at 3:00?"
"Fine. Thank you."

Wednesday arrives and Mr. Prozdor meets the architect at the land site.

"Yes, Mr. Prozdor. How can we help you?"

"I would like to build a nice big house on this land. I would also like the house to have a nice sized entrance corridor."

"Let us measure the plot and see how much room you have."

They carefully measure the lot together.

"We can build a big home on this land. However, the entrance corridor can only be normal size. If you want a big corridor, we must make the rooms of the house smaller. The plot is too small for both a big house and a big entrance. The decision is yours."

"What do you advise?"
"Everyone makes their sitting room as big as possible. That is the room where you relax with your family and entertain guests. The entrance is just a corridor that you quickly pass through on the way to the main room. If you make the corridor big and the sitting room small, you will be a laughing stock. You made the main room small and the unimportant room big."

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

This story is based upon a parable of the Chofetz Chaim. The corridor is *Olam Hazzeh* – the physical world in which we currently live. The sitting room is *Olam Habba* – the eternal spiritual world that awaits us after we finish our work here. Where shall we place our efforts? Which room shall we make big and nice? The one in which we will spend all of our time. Why waste time beautifying the corridor, a place that we only pass through for a short time? Therefore, most

of a person's efforts in this world should be invested in preparing his home in the next world. He need only invest minimal effort in the corridor; enough to keep him going. Anyone who does the opposite should be a laughing stock.

The sefer *Lekach Tov* relates this idea to a verse in this week's parasha. "I am a stranger and a resident among you," said Avraham Avinu to the sons of Ches (Bereshis 23:4). The Dubno Maggid asks, "How can one be both a stranger and a resident at the same time?" We find a similar terminology in parashas Behar, "For you are strangers and residents with Me" (Vayikra 25:23). Our sages explain

that our living status in this world determines our eternal relationship with Hashem. If we live like strangers in this world, treating it only as a corridor to the true world – *Olam Habbo* – then Hashem will reside with us forever. We will take our Torah and mitzvos – our main occupation in this world – with us into the next world and enjoy them while basking in the glow of the *Shechina* (Divine Presence). However, if we consider ourselves residents in *Olam Hazzeh*, spending very little

time on Torah and mitzvos, then we will be strangers to The Almighty in the next world. Therefore, it is worthwhile to be a stranger here, in order to be a resident over there.

*Kinderlach . . .
A big beautiful home awaits you – one with 613 rooms. You have your whole life to work on furnishing that home. Every time you do a mitzvah, you broaden that room. A more careful, correct, and deliberate performance of the mitzvah will give you a bigger, nicer room. Does anyone want to live in a dark, dingy, small house forever? Of course not! Therefore, spend your time and effort in this world furnishing your eternal mitzvah house in *Olam Habbo*. Use the best quality materials and labor – beautiful artisanship and design. On the other hand, do not put any more than the minimal effort into your temporary quarters here in *Olam Hazzeh*. They are only short lived. May Hashem reward all of your efforts with a big beautiful palace – forever.*

Greatness and Humility

"I am an alien and a resident among you" (Bereshis 23:4). What a strange statement for Avraham Avinu to make! Alien? Resident? This is not a very complimentary self-description. He describes himself as an outsider; one who has no real right to be among the people. Was this true? Not at all! The Bnei Ches themselves reply to Avraham's statement by calling him a Prince of G-d. Hashem Himself promised Avraham that he would give this land to him and his descendants forever. Therefore, he truly was a prince in his own land. Why did Avraham Avinu refer to himself as an alien and a resident?

The Otzar HaMedrashim cites a Medrash, which answers this question. This is the way of tsaddikim. The Almighty elevates them, and they humble themselves. Hashem promised Avraham Avinu and his descendants the land of Canaan forever. Now he was searching for a place to bury his dear wife. What did he find? A piece of land for which he had to pay dearly – 400 silver shekels! Would he not be justified in complaining to Hashem? Perhaps, but this is not the way of tsaddikim. Avraham Avinu did not complain. Even more so, he spoke to Bnei Ches with deference. "I am an alien and a resident among you." What humility! Hashem treasures this trait. Therefore, the Almighty replied by saying to Avraham, "You lowered yourself. I swear by your life (so to speak) that because of this I will raise you up to be a ruler and a prince among them."

We learn three important lessons from this Medrash. Firstly, tsaddikim are truly great people. Secondly, they are also truly humble. Thirdly, Hashem loves this humility, and rewards it by elevating the person.

*Kinderlach . . .
We are all striving for greatness. We have the examples of our Holy Forefathers to guide us. They were outstanding in many ways. One way is their humility. Although they reached the highest heights, they referred to themselves as ordinary people. They ascribed all of their good qualities and accomplishments to Hashem. What an example for us! When we succeed in our studies, our mitzvos, our middos, let us all say, "Boruch Hashem!" He gave me success. "Hodu Lashem ki tov." Thank Hashem for He is good. All of the honor is His. That is humility kinderlach. That is true greatness.*

הגדת לבנד

פרשת חיי שרה

גדולה וענווה

"גר ותושב אנוכי עמכם" (בראשית כ"ג, ד'). אך הצהרה מזוהר מפיו של אברהם אבינו. גר? תושב? אין זה תיאור עצמי מחמיא במיוחד. הוא מתאר את עצמו כנטע זר, כמי שאין לו זכות של ממש לשהות בקרב ילידי המקום. האם היה זה נכון? לגמרי לא! בני חת עצמם, כאשר השיבו לדברי אברהם, כינו אותו "נשיא אלוקים". וה' בכבודו ובעצמו הבטיח לאברהם שיתן את הארץ הזאת לו ולזרעו לעולם. ולפיכך, הוא באמת היה נשיא בארצו. מדוע כינה אברהם את עצמו גר ותושב?

אוצר המדרשים מביא מדרש שעונה על שאלה זו. זוהי דרכם של צדיקים. הקב"ה מרומם אותם (ובלשון המדרש – "עושה אותן עיקר"), והם מקטינים את עצמם ("עושי עצמם טפלין"). ה' הבטיח לאברהם אבינו ולזרעו את ארץ כנען לעד. כעת הוא מחפש אחר מקום לקבור את אשתו. מה הוא מוצא? פיסת קרקע שעבורה הוא נדרש לשלם הון תועפות – ארבע מאות שקל כסף! האם לא יהיה זה מוזדק להתלונן בפני ה' על כך? אולי, אך אין זו דרכם של צדיקים. אברהם אבינו לא התלונן. ויתר על כן, הוא דיבר אל בני חת בכבוד: "גר ותושב אנוכי עמכם". איזו ענווה! מידה זו יקרה מאוד בפני ה'. ולפיכך, השיב לו הקב"ה באומרו: "אתה השפלת את עצמך. חיך (=אני נשבע לך – כביכול), שאני משימך אדון ונשיא עליהם".

שלושה דברים חשובים אנו לומדים ממדרש זה. ראשית, שהצדיקים הם אכן אנשים מורמים מעם; שנית, שהם גם בעלי ענווה אמיתית; ושלישית, שענווה זו חביבה בפני הקב"ה, והשכר עליה הוא שהקב"ה מרומם את האדם.

"אני רוצה לבנות בית גדול ויפה בחלקה זו. ואני גם רוצה שלבית תהיה כניסה גדולה."
"הבה נמדוד את השטח ונראה מה האפשרויות."
הם מודדים ביחד את החלקה.

"אנו יכולים לבנות בית גדול בשטח זה, אך רק אם הכניסה תהיה בגודל הרגיל. אם אתה רוצה פרודור גדול, חדרי הבית יצטרכו להיות קטנים יותר. החלקה אינה מספיק גדולה על מנת לאפשר גם חדרים גדולים וגם כניסה גדולה. ההחלטה בידך."
"מה אתה מציע?"

"בדרך כלל אנשים רוצים בסלון גדול ככל האפשר. זהו החדר שבו מתרווחים עם המשפחה ומקבלים אורחים. הכניסה היא רק פרודור שעוברים דרכה במהירות בדרך לחדר הראשי. אם בונים פרודור גדול וסלון קטן, הרי התוצאה היא מגוחכת. שהרי אז החדר העיקרי קטן, והחדר הפחות חשוב הוא גדול."

סיפור זה מבוסס על משל של החפץ חיים. הפרודור הוא העולם הזה, שבו אנו חיים. הסלון הוא העולם הבא – עולם האמת הנצחי שמחכה לנו לאחר שנסיים את עבודתנו כאן. במה כדאי להשקיע את המאמצים? איזה חדר יהיה החדר הגדול והיפה? החדר שבו נבלה את רוב זמננו. מדוע לבזבז זמן על קישוט הפרודור, המקום שבו נשהה זמן מועט ביותר? ובהתאם לכך, את רוב המאמצים בעולם הזה כדאי להשקיע בהכנת המקום שבו נשהה בעולם הבא. בפרודור כדאי להשקיע רק כמה שצריך כדי שהיה אפשר לעבור בו. מי שעושה ההיפך, ראוי ללעג ולקלס.

ילקוט לקח טוב משייך רעיון זה לפסוק בפרשת השבוע "גר ותושב אנוכי עמכם" אומר אברהם אבינו לבני חת (בראשית כ"ג, ד'). המגיד מדובנא שואל: "כיצד אפשר להיות גם גר וגם תושב?" ביטוי דומה נמצא בפרשת בהר "כי גרים ותושבים אתם עמדי" (ויקרא כ"ה, כ"ג). חז"ל אומרים שמעמדנו בעולם הזה קובע את יחסינו הנצחי לקב"ה. אם אנו חיים כגרים בעולם הזה, ורואים אותו כמקום מגורים זמני בדרך לעולם האמת, אזי ה' ישכון עמנו לעד. ניקח איתנו לעולם הבא את התורה והמצוות שרכשנו בעולם הזה ושהיו עיסוקנו העיקרי, ונהנה שם מזיו השכינה. אך אם אנו מרגישים כתושבים בעולם הזה, ולא משקיעים זמן רב בתורה ובמצוות, אזי נהיה כגרים אצל הקב"ה בעולם הבא. כדאי, אם כן, להיות גר כאן, על מנת להיות תושב בעולם הנצח.

ילדים יקרים...
כולנו שואפים לגדלות. ואבותינו משמשים לנו דוגמא שיכולה לכוון אותנו. הם היו מצויינים בדברים רבים. אחד מהם היה ענווה. אף על פי שהגיעו לדרגות רוחניות גבוהות, הם חשבו את עצמם לאנשים רגילים. הם ייחסו את כל התכונות הטובות שלהם ואת כל השגיהם לה'. איזו דוגמא אישית נהדרת! כאשר אנו מצליחים בלימודינו, בקיום מצוות, במידותינו, הבה נאמר כולנו "ברוך ה'! הוא שהעניק לנו הצלחה זו. "הודו לה' כי טוב". השבח "כל הכבוד" – שייך רק לו. זוהי ענווה, ילדים יקרים. זוהי גדלות אמיתית.

ילדים יקרים...
בית גדול ויפה מחכה לכם – בן 613 חדרים. כל חיינו אנו יכולים לעסוק בריהוט הבית הזה. כל פעם שעושים מצווה, מרחיבים את אחד החדרים. קיום מדוקדק ומהודר יותר של מצווה, עם כוונה רבה יותר, יתן לנו חדר גדול יותר ויפה יותר. האם יש מישהו שרוצה לגור בבית קטן, חשוך ומוזנח לעד? ודאי שלא! השקיעו, אם כן, זמן ומאמץ במשך שהותכם בעולם הזה כדי לרהט את בית המצוות הנצחי שלכם בעולם הבא. השתמשו בחומרים המשובחים ביותר, ובאמנים הטובים ביותר, שיתכננו את הבית, יקשטו אותו ויפארו אותו. ומצד שני, אל תשקיעו יותר מהמינימום הנדרש בבית הזמני בעולם הזה. החיים כאן קצרים כל כך, הרי. יהי רצון שה' ישיב לכם כגמולכם על מאמצים, ותזכו לשבת בארמון גדול ומפואר – לנצח.

הפרודור

"שלום, האם זוהי חברת 'חיי נצח' להנדסת בניין?"
כן."
"שמי הוא מר קורידור. אני רוצה להיפגש עם האדריכל הראשי של החברה."
"בקשר למה, אדוני?"
"קניתי חלקת אדמה, ואני רוצה לבנות בה בית."
"האדריכל יצטרך לבוא ולראות את החלקה בעצמו. האם אתה יכול לפגוש אותו שם ביום רביעי ב-23:00?"
"בסדר גמור, תודה."
יום רביעי מגיע ומר קורידור פוגש את האדריכל באתר הבנייה המוצע.
"כן, מר קורידור. כיצד אני יכול לעזור לך?"